

Z Univerzity Hradec Králové až na učitelský vrchol. Lukáš Knaute získal Zlatého i Dětského Ámose

15.5.2025 - Michaela Škeříková | Univerzita Hradec Králové

Do ankety Zlatého Ámose ho přihlásili jeho žáci jako poděkování za roky, co je učí. Kromě hlavní ceny si odnesl i ocenění Dětský Ámos, které uděluje dětská porota. Ve své profesi je přesvědčen, že potřeby žáků by pro učitele měly být vždy důležitější než jejich vlastní.

Jak vnímáte výhru ve Zlatém Ámosovi?

Upřímně jako úplně největší ocenění беру to, že mě vůbec moji žáci do ankety Zlatý Ámos přihlásili, pro mě to je obrovská pocta. Na to, že bych nakonec tento titul vyhrál, jsem vůbec nemyslel.

Jak celá soutěž probíhá a snažil jste se zapojit i svoje žáky?

Rozhodně. Bylo pro mě důležité, aby si i oni tu celou cestu užili. Nechtěl jsem tam hrát hlavní roli, protože i ve výuce stavím potřeby svých žáků vždy na první místo. Nejdříve jsme se účastnili krajského semifinále, a pak jsme společně vyrazili na finále do Prahy. Jednou z finálových disciplín bylo například nacvičení scénky, kde jsme se rozhodli pro ztvárnění divadelní hry Romeo a Julie.

Jak se poslouchá to, že jste nejoblíbenějším učitelem České republiky?

Je to neuvěřitelné, ale pochopitelně člověk ví, že to není úplně objektivní, pořád je to jen určitá skupina lidí, ze které jsem byl vybrán právě já. Ale i tak to zní krásně a vážím si toho. Nikdy mě nenapadlo, že bych mohl něco takového získat.

Berete výhru Zlatého Ámosove jako takovou motivaci do budoucna?

Je to pro mne velká motivace a krásné potvrzení toho, že to, jak učím, má smysl. Učitelská profese je hodně o tom, že každý den dáváte kus sebe, energii, čas i pozornost, svým žákům. A tímto způsobem mi ji oni teď vrátili zpátky. Kdybych od nich necítil žádnou odezvu, ale teď nemyslím jenom tento titul, myslím celkově i v hodinách, bylo by to pro mě mnohem těžší. Byl bych velmi rád, aby můj přístup k výuce mohl být pro někoho inspirací, protože je vidět, že to funguje. Já osobně беру učitelství jako poslání a věřím, že tenhle přístup by měl sdílet co největší počet učitelů.

Když se teď přesuneme k Univerzitě Hradec Králové. Vy jste zde vystudoval 1. stupeň pro základní školy a promoval jste v roce 2018. Jak vzpomínáte na univerzitu?

Vzpomínám na to období moc rád. Líbilo se mi prostředí, jezdil jsem sem s chutí a cítil jsem se tu dobře. Nejvíce mě ovlivnil přístup některých vyučujících, kteří učili s nadhledem, respektem a lidskostí. Právě i díky nim jsem si postupně vybudoval vlastní způsob, jak přistupovat k dětem. Zcela zásadní pro mě ale byla praxe, která mi nejvíc ukázala, co práce učitele skutečně obnáší.

Zmiňoval jste některé pedagogy, kteří Vám utkvěli v paměti, na koho třeba rád vzpomínáte?

Nerad bych na někoho zapomněl, ale velmi rád vzpomínám na paní docentku Martinu Maněnovou, pana doktora Martina Skutila nebo paní doktorku Helenu Karnetovou. Mně celkově vyhovovali pedagogové, kteří sice byli nároční, ale naprosto přesně jsme věděli, co od nás očekávají.

Vracíte se rád do Hradce Králové?

Ano, do Hradce Králové se vracím rád. Musím uznat, že je to opravdu krásné město a jezdíme sem rádi i se žáky. Vždycky tu objevíme něco nového a inspirativního.

Vrátím se ještě k univerzitě a ráda bych to zakončila nějakou hezkou otázkou. Máte v souvislosti s UHK nějakou lásku, kterou jste zde našel a třeba vám zůstala? Zmiňoval jste například přístup pedagogů.

To určitě, přístup pedagogů, jak jsem říkal, mě hodně ovlivnil. Nicméně to není ta největší láska, kterou jsem si v souvislosti s UHK odnesl, zrovna k této otázce mám hezký příběh. Já jsem opakoval dvakrát hudební výchovu, nezačíná to sice příjemně, ale zpětně to rozhodně neberu jako prohru, protože do té třídy, kde jsem opakoval, chodila slečna, kterou jsem si nakonec vzal a máme dvě děti. Takže UHK mi vlastně dala tu nejdůležitější životní partnerku.

<https://www.uhk.cz/cs/univerzita-hradec-kralove/uhk/aktualne/z-univerzity-hradec-kralove-az-na-ucitel-sky-vrchol.-lukas-knaute-ziskal-zlateho-i-detskeho-amose>